

Kendelse

afsagt den 17. august 2021

Sag nr. 2021-80-0618

[Klager]

mod

Midtjyllands Avis

[Klager] har klaget til Pressenævnet over debatindlægget ”*Stop surmuleriet og giv dem arbejdsro*”, som blev bragt den 17. februar 2021 på Midtjyllands Avis’ netavis midtjyllandsavis.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at debatindlægget indeholder ukorrekte og skadelige oplysninger, og at oplysningerne udgør et angreb på hans personlige anseelse.

1 Sagsfremstilling

Det påklagede debatindlæg

Midtjyllands Avis bragte den 17. februar 2021 [Skribenten]s debatindlæg ”*Stop surmuleriet og giv dem arbejdsro*” på netavisen midtjyllandsavis.dk. Debatindlægget blev bragt under bjælken ”Debat #Silkeborg”.

Af debatindlægget fremgår følgende:

”SURMULERIER Som mangeårigt medlem af [Parti A], tidligere med sæde i partiets hovedbestyrelse og fortsat i bestyrelsen for [Foreningen] kan man ind imellem blive grundigt træt af efter min opfattelse enkelte tillidsvalgtes opfattelse af, hvordan partiet skal komme videre efter nogle ærgerlige sager i Silkeborg Kommune.

Det fremmer ikke just muligheden for fremgang, når få yngre medlemmer af parti-bestyrelserne lægger sig ud med Silkeborg-områdets eneste seriøse talerør - Midtjyllands avis, fordi bladet kun har gjort sin informationspligt og fortalt læserne om visse uheldige begivenheder i valgkreds og byråd.

For eksempel har [Klager], [Bynavn], en forunderlig evne til at gøre sig uheldig bemærket.

I 2017 var han opstillet for [Parti B] til byrådsvalget i Silkeborg og skaffede sig en suppleant-plads. Forinden havde han været medlem af [Parti A]. Og sørme om ikke

den pågældende borger iførte sig vendekåben og vendte tilbage til sit oprindelige parti, hvor han på rekordtid har sikret sig en bestyrelsesplads i både [Parti A] i Silkeborg by og partiets kredsbestyrelse for Silkeborg Syd. Han har samtidig fortalt vidt og bredt på Facebook at han er byråds kandidat til valget 16. november. Selvom der slet ikke har været foretaget opstillingsmøde. Men at pynte sig med lånte fjer kan da sandelig virke meget besnærende.

Til gengæld er det irriterende, ja ubegribeligt, at han gentagne gange tillader sig at kritisere min gamle arbejdsplads Midtjyllands Avis. Det er der adskillige beviser på. Tilbage i oktober 2017 skrev han således på sit foretrukne medie Facebook: »Utroligt og helt grotesk at mediestøtten ikke er fjernet for længst. Om det er Midtjyllands Avis (+5 mio. årligt) eller Kristeligt Dagblad (+25 mio. årligt) er såmænd det samme. Langt de fleste dagblade har rigeligt på kistebunden til at kunne klare sig selv«. Der har været adskillige spydigheder siden om Midtjyllands Avis fra hans side. I marts 2020 gentog han sin irritation at over at avisen modtog mediestøtte, fordi Mediehusene Midtjylland - med hans branchekendskab eller snarere måske mangel på samme - var så velpolstrede.

Og her hvor coronavirus-krisen fortsat brager for alvor, buldrer samme [Klager] frem med sine evindelige uforståelige angreb på bladhuset, som han i sin tid havde ansættelse i. Så sent som i lørdags skrev han på Facebook i forbindelse med en udmærket artikel om [Spisestedet] og Gudenåen: »MJA har desværre for vane at citere ganske frit, hvis det styrker fortællingen. Det har vi set en del eksempler på her i Silkeborg«.

Kan vi ikke blive fri for hans bitterhed og sure kommentarer. Dem skal han nok nå langt med, hvis han vil gøre sig håb om at kandidere til vort byråd. Deler de nuværende byrådsmedlemmer samt forventede kandidater [Klager]s holdning til, at man absolut ikke skal bruge den lokale avis i kampen om at bevare borgmesterposten? Et forstandigt [Parti A]-medlem [Medlemmet], skrev i fjor nogle kloge ord i sin klumme her i bladet:

»Lad os stå sammen og vise omverdenen og hinanden, at vores 163 år gamle avis også kommer helskindet ud af det her stormvejr. Måske lidt forslået. Men levende. Det bliver bare ikke tilfældet uden flere læsere og især abonnenter«.

Og han konstaterede: »Midtjyllands Avis er faktisk en del af den midtjyske identitet«.

[Klager] kunne lære af dette venskabelige, men absolut forstandige råd, som blandt andre borgmester [Borgmesteren] ([Parti A]) selvfølgelig har erklæret sig enig i. Giv nu medarbejderne på avisen fred til at fortsætte deres gode indsats for at informere de midtjyske borgere om, hvad der rører sig i lokalsamfundet. Vi kan simpelt hen ikke undvære en lokal avis. Men han og nogle få ligesindede i partiet vil måske hellere fortsætte med at surmule på Facebook.»

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 18. februar 2021.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Korrekt information og privatlivets fred

[Klager] har anført, at debatindlægget indeholder ukorrekte og skadelige oplysninger.

[Klager] har henvist til oplysningerne om, at han ikke er byråds kandidat, at han tidligere har været medlem af [Parti A], og at han har uret i sine faktuelle påstande vedrørende mediestøtten, herunder at han har manglende branchekendskab med hensyn til mediestøtten, uden at Midtjyllands Avis har påvist, at hans tal er forkerte.

[Klager] har bemærket, at der burde være et minimum af faktatjek i et debatindlæg, da han er opstillet som politisk kandidat. [Klager] har hertil anført, at de ukorrekte oplysninger kan skade hans politiske kandidatur væsentligt og udgør injurier. Det er endvidere skadeligt for [Klager]s egen medievirksomhed, når en konkurrent som Midtjyllands Avis publicerer sådanne påstande uden et minimalt faktatjek. De manglende faktatjek kan ikke ”pakkes ind under” de frie rammer i debat og satire, idet mediet stadig opererer under medieansvarsloven.

[Klager] har endvidere anført, at oplysningerne udgør et angreb på hans personlige anseelse.

[Klager] har henvist til, at debatindlægget stiller spørgsmål til hans integritet og professionalisme, hans politiske kandidatur til det forestående kommunalvalg og ved hans virksomhed.

[Klager] har privat haft holdninger til mediestøtten, men hans medlemskab af et parti er blevet blandet ind i debatindlægget. [Klager] har bemærket, at skribenten har taget [Klager]s kommentarer ud af en sammenhæng fra hans Facebook-opslag.

[Klager] har bemærket, at skribenten er tilknyttet Midtjyllands Avis, hvor han laver indlæg af journalistisk karakter og ikke mindst har været redaktør igennem flere årtier. Skribenten er dermed ikke blot en almindelig borger, men inhabil i forhold til at skrive debatindlæg som en neutral skribent. Skribenten er dermed at anse som værende redaktionel arbejdende på Midtjyllands Avis. [Klager] har henvist til artiklen ”*Silkeborgenser i spidsen for mindretallet*”, som blev bragt den 31. januar 2021 på netavisen midtjyllandsavis.dk.

Skribenten har derudover delt debatindlægget flittigt på sociale platforme, og det samme har nær familie af journalister på Midtjyllands Avis. [Klager] er fuldstændig overbevist om, at debatindlægget ikke ville blive bragt, hvis det var ham, der skrev noget lignende med udgangspunkt i en kras kritisk af avisen eller en navngiven redaktør.

2.2 Midtjyllands Avis’ synspunkter*Korrekt information og privatlivets fred*

Midtjyllands Avis har indledningsvist oplyst, at det påklagede debatindlæg blev bragt under en bjælke med teksten ”Debat” og med angivelse af navn og adresse på skribenten.

Det er alment kendt, at debatindlæg, satire og lederartikler i videre omfang end nyhedsartikler kan indeholde vurderende, kommenterende og subjektive betragtninger, og at der derfor må accepteres en høj grad af frisprog.

Midtjyllands Avis kan ikke bringe hvad som helst i debatspalterne og gør det heller ikke. Debatredaktør [Debatredaktøren] og chefredaktør [Chefredaktøren] vurderede derfor debatindlægget fra [Skribenten], før Midtjyllands Avis publicerede det. Midtjyllands Avis fandt ingen ringeagtsytringer, injurier eller stødende indhold. Midtjyllands Avis har hertil anført, at såfremt der er tale om et navngivet debatindlæg, har skribenten ansvaret for indholdet af debatindlægget efter medieansvarslovens regler.

Efter de vejledende regler for god presseskik kan der efter omstændighederne være behov for at forelægge krænkende indhold for den omtalte inden publicering. Det vurderede debatredaktør [Debatredaktøren] og chefredaktør [Chefredaktøren] ikke, at der var grund til i den aktuelle sag. Faktuelt set er de personlige angreb blandt andet ”For eksempel har [Klager], [Bynavn], en forunderlig evne til at gøre sig uheldig bemærket” og ”Kan vi ikke blive fri for hans bitterhed og sure kommentarer”, og disse angreb udgør ikke injurier.

Midtjyllands Avis har bemærket, at der ikke er samme kontrol af fakta på debatindlæg som ved redaktionelle artikler, men at avisen altid optager reaktioner på de bragte debatindlæg, herunder også kommentarer til faktuelle forhold.

Midtjyllands Avis har anført, at udsagnene om [Klager]s manglende branchekendskab med hensyn til mediestøtten, er udtryk for skribentens subjektive oplevelse af [Klager]. Det hverken kan eller skal Midtjyllands Avis blande sig i. Midtjyllands Avis har ingen interesse i at stille spørgsmålstejn ved [Klager]s integritet, professionalisme, politiske kandidatur eller virksomhed.

Midtjyllands Avis har oplyst, at [Klager] dags dato ikke formelt er kandidat til KV21. [Parti A] i Silkeborg udnævner først kandidater ved et opstillingsmøde senere på året, hvilket skribenten gør rede for. Silkeborgs borgmester [Borgmesteren] ([Parti A]) har bekræftet dette. Midtjyllands Avis har bemærket, at det i øvrigt ikke er debatredaktørens opgave at faktatjekke den slags.

Midtjyllands Avis har endvidere anført, at der intet er forkert i at omtale eller kritisere en politisk kandidat for hans holdninger til et politisk emne. Her kan der ikke skelnes mellem privatpersonen [Klager] og den politiske kandidat. De vide rammer for frisprog og satiriske kommentarer gælder ikke mindst i forhold til personer, som selv aktivt deltager i en læserbrevsdebat med markante indlæg.

Midtjyllands Avis har oplyst, at debatindlægget ligger i forlængelse af en meningsudveksling på nettet gennem længere tid, hvor der er blevet ”givet og taget”.

Midtjyllands Avis har endvidere oplyst, at skribenten hverken er ansat hos eller lønnet af Midtjyllands Avis. Det har skribenten ikke været, siden han gik på pension i 2005. Fra tid til

anden leverer han rejsestof til avisen, som er frivilligt ulønnet arbejde på linje med avisens øvrige klummeskrivere. Denne rolle diskvalificerer ham ikke fra – på linje med andre borgere – at forfatte indlæg til Midtjyllands Avis' debatsider. Debatindlægget er forfattet og indsendt på skribentens eget initiativ.

Midtjyllands Avis har bemærket, at det forhold, at et nært familiemedlem til en ansat på Midtjyllands Avis har delt skribentens opslag på sociale medier, aldrig kan blive en sag for Midtjyllands Avis. Det er hypotetisk og udtryk for gisninger, når [Klager] postulerer, at Midtjyllands Avis ikke ville have optaget et debatindlæg fra ham med kritik af avisen eller en navngiven redaktør. Midtjyllands Avis har hertil oplyst, at det ikke er og aldrig har været et kriterie for optagelse af debatindlæg, at en skribent skal være enig med avisen.

Midtjyllands Avis havde naturligvis bragt [Klager]s replik til debatindlægget, hvis avisen havde fået en sådan replik.

I forhold til det påståede konkurrenceforhold mellem [Klager]s virksomhed og Midtjyllands Avis har avisen pointeret, at det ikke er Midtjyllands Avis, der har forfattet debatindlægget. [Klager]s virksomhed er i øvrigt ikke nævnt i debatindlægget.

Det er samlet set Midtjyllands Avis' opfattelse, at avisen ikke har tilsidesat hverken god presseskik eller lovgivning.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Anne Louise Bormann, Anja Lundberg Andersen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 34, at "massemediernes indhold og handlemåde" skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte skribent, som er part i Pressenævnets sag, ligesom det er redaktøren, der eventuelt pålægges at offentliggøre en kendelse fra Pressenævnet efter medieansvarslovens § 49.

Nævnet bemærker videre, at det følger af medieansvarslovens § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Spørgsmålet om, hvorvidt forhold er injurierende (efter straffeloven), hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

God presseskik

Korrekt information og privatlivets fred

[Klager] har klaget over, at debatindlægget indeholder ukorrekte og skadelige oplysninger, og at oplysningerne udgør et angreb på hans personlige anseelse.

[Klager] har henvist til oplysningerne om, at han ikke er byråds kandidat, at han tidligere har været medlem af [Parti A], og at han har uret i sine faktuelle påstande vedrørende mediestøtten, herunder at han har manglende branchekendskab med hensyn til mediestøtten, uden at Midtjyllands Avis har påvist, at hans tal er forkerte.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, jf. punkt A.1.

Det følger videre af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Af debatindlægget fremgår følgende:

”SURMULERIER Som mangeårigt medlem af [Parti A], tidligere med sæde i partiets hovedbestyrelse og fortsat i bestyrelsen for [Foreningen] kan man ind imellem blive grundigt træt af efter min opfattelse enkelte tillidsvalgtes opfattelse af, hvordan partiet skal komme videre efter nogle ærgerlige sager i Silkeborg Kommune.

Det fremmer ikke just muligheden for fremgang, når få yngre medlemmer af parti-bestyrelserne lægger sig ud med Silkeborg-områdets eneste seriøse talerør - Midtjyllands avis, fordi bladet kun har gjort sin informationspligt og fortalt læserne om visse uheldige begivenheder i valgkreds og byråd.

For eksempel har [Klager], [Bynavn], en forunderlig evne til at gøre sig uheldig bemærket.

I 2017 var han opstillet for [Parti B] til byrådsvalget i Silkeborg og skaffede sig en suppleant-plads. Forinden havde han været medlem af [Parti A]. Og sørme om ikke den pågældende borger iførte sig vendekåben og vendte tilbage til sit oprindelige parti, hvor han på rekordtid har sikret sig en bestyrelsesplads i både [Parti A] i Silkeborg by og partiets kredsbestyrelse for Silkeborg Syd. Han har samtidig fortalt vidt og bredt på Facebook at han er byråds kandidat til valget 16. november. Selvom der slet ikke har været foretaget opstillingsmøde. Men at pynte sig med lånte fjer kan da sandelig virke meget besnærende.

Til gengæld er det irriterende, ja ubegribeligt, at han gentagne gange tillader sig at kritisere min gamle arbejdsplads Midtjyllands Avis. Det er der adskillige beviser på. Tilbage i oktober 2017 skrev han således på sit foretrukne medie Facebook: »Utroligt og helt grotesk at mediestøtten ikke er fjernet for længst. Om det er Midtjyllands Avis (+5 mio. årligt) eller Kristeligt Dagblad (+25 mio. årligt) er såmænd det samme. Langt de fleste dagblade har rigeligt på kistebunden til at kunne klare sig selv«.

Der har været adskillige spydigheder siden om Midtjyllands Avis fra hans side. I marts 2020 gentog han sin irritation at over at avisen modtog mediestøtte, fordi Mediehusene Midtjylland - med hans branchekendskab eller snarere måske mangel på samme - var så velpolstrede.

Og her hvor coronavirus-krisen fortsat brager for alvor, buldrer samme [Klager] frem med sine evindelige uforståelige angreb på bladhuset, som han i sin tid havde ansættelse i. Så sent som i lørdags skrev han på Facebook i forbindelse med en udmærket artikel om [Spisestedet] og Gudenåen: »MJA har desværre for vane at citere ganske frit, hvis det styrker fortællingen. Det har vi set en del eksempler på her i Silkeborg«.

Kan vi ikke blive fri for hans bitterhed og sure kommentarer. Dem skal han nok nå langt med, hvis han vil gøre sig håb om at kandidere til vort byråd. Deler de nuværende byrådsmedlemmer samt forventede kandidater [Klager]s holdning til, at man absolut ikke skal bruge den lokale avis i kampen om at bevare borgmesterposten? Et forstandigt [Parti A]-medlem [Medlemmet], skrev i fjor nogle kloge ord i sin klumme her i bladet:

»Lad os stå sammen og vise omverdenen og hinanden, at vores 163 år gamle avis også kommer helskindet ud af det her stormvejr. Måske lidt forslået. Men levende. Det bliver bare ikke tilfældet uden flere læsere og især abonnenter«.

Og han konstaterede: »Midtjyllands Avis er faktisk en del af den midtjyske identitet«.

[Klager] kunne lære af dette venskabelige, men absolut forstandige råd, som blandt andre borgmester [Borgmesteren] ([Parti A]) selvfølgelig har erklæret sig enig i. Giv nu medarbejderne på avisen fred til at fortsætte deres gode indsats for at informere de midtjyske borgere om, hvad der rører sig i lokalsamfundet. Vi kan simpelt hen ikke undvære en lokal avis. Men han og nogle få ligesindede i partiet vil måske hellere fortsætte med at surmule på Facebook.»

Det er Pressenævnets opfattelse, at et debatindlæg i videre omfang end nyhedsartikler og lignende reportager kan indeholde vurderende, kommenterende og subjektive betragtninger, og at der derfor må indrømmes en høj grad af frisprog i sådanne artikler.

Det påklagede debatindlæg er blevet bragt under en bjælke med teksten ”Debat #Silkeborg”. Pressenævnet finder på baggrund heraf, at det fremgår tilstrækkeligt klart, at der er tale om et debatindlæg. Teksten vurderes derfor efter de videre rammer for frisprog.

Pressenævnet finder, at det påklagede debatindlæg klart fremstår som et indlæg, hvori skribenten [Skribenten] tilkendegiver sin holdning til [Klager]s fremsatte kritik af Midtjyllands Avis, herunder at avisen modtog mediestøtte. Nævnet finder endvidere, at de heri fremsatte udsagn blandt andet om, at [Klager] har ”en forunderlig evne til at gøre sig uheldig bemærket”, ”iførte sig vendekåben og vendte tilbage til sit oprindelige parti”, ”med hans branchekendskab eller snarere måske mangel på samme” og ”kan vi ikke blive fri for hans bitterhed og sure kommentarer” klart fremstår som skribentens vurdering, der ikke overskrider de vide rammer for frisprog i debatindlæg.

Det er bestridt, hvorvidt [Klager] er opstillet som politisk byråds kandidat, og om han tidligere har været medlem af [Parti A]. Sådan som sagen foreligger oplyst for nævnet, er det ikke muligt for nævnet at tage stilling til klagepunktet. Nævnet bemærker, at det fremgår af debatindlægget, at [Klager] har oplyst på Facebook, at han er byråds kandidat til kommunalvalget den 16. november 2021. Nævnet udtaler ikke kritik.

Herudover finder nævnet, at udsagnene, henset til omtalens karakter, sammenholdt med [Klager]s ageren i debatten, ikke kan indebære en krænkelse af [Klager]s privatliv.